

tálne hranice a jej výsledky možno chápať ako kvantitatívny ukazovateľ. Metóda G^N zvyrazňuje kontaktné zóny, ale jej objektivnosť závisí od informatívnosti údajov Δ g, podrobnosti geologickej schémy a od množstva maxim G^N . Aj keď sa pri aplikácii metódy G^N dosiahla dobrá zhoda medzi Δ_{Grez} a Δ_{Gvyp} , treba vziať do úvahy dvojrozmernosť riešenia, ktorá pri geologických štruktúrach nemusí vyhovovať. V budúcnosti by bolo vhodné skúmať dva a pol rozmerné a trojrozmerné modelovanie.

Stanislav Ladzianský: Koncentrácia — kvantitatívny ukazovateľ distribúcie Zn, Pb, Cu v CBR v hlavných žilách banskoštiavnickohodrušského rudného poľa (Bratislava 10. 5. 1984)

Na základe matematickoštatistického spracovania analýz zásekových vzoriek zo žily Grüner, Spitaler, Bieber, Terézia a Rozália z ložiska Banská Štiavnica a Hodruša možno z hľadiska distribúcie prvkov s použitím kvantitatívnych ukazovateľov konštatovať nasledujúce:

1. V žile Bieber, Terézia a Spitaler sme stanovili nasledujúcu postupnosť prvkov $Zn - Pb \pm Cu$ na 3., 5. a 12. obzore. Na 12. obzore je žila Bieber v severnej časti mierne bohatšia na Cu, teda má postupnosť $Zn - Pb - Cu$, a žila Spitaler na 12. obzore na Pb, a tak pri nej platí postupnosť $Zn = Pb \pm Cu$.

2. Cu zrudnenie sa na tejto lokalite prejavilo iba na III. hlbinnom obzore žily Grüner, pre ktorý platí postupnosť $Zn - Cu - Pb$.

3. V zhode s M. Koděrom konštatujeme, že žila Rozália na III., VIII. a XIV. obzore je vyvinutá v Cu zóne, pretože pre ňu platí postupnosť kvantitatívnych ukazovateľov v $Cu \pm Zn \pm Pb$.

Silvester Pramuka: Niektoré nové petrografické zistenia v okolí Dobšinej (Bratislava 10. 5. 1984)

Na základe mikroskopického štúdia sme vyčlenili amfiboly s. s., plagioklasovo-zoisitové

a zoisitové amfiboly. Amfiboly v nich zastupuje obyčajný amfibol. Mávajú rozličnú pleochroickú farbu, a to zelenú — zoisitické amfiboly, hnedú — plagioklasovo-zoisitové, hnedozelenú až hnedú — amfiboly s. s.

Vyčlenili sme amfibolické, biotitické a chloriticko-muskovitické ruly. Sledovali sa aj vzorky zodpovedajúce aplitom a pegmatitom (Rlozložník, 1965). Podľa štruktúry sme určili, že sú metamorfneho pôvodu a zodpovedajú rulám. Ďalej sme vyčlenili chloritické, kremeňovo-chloritické, kremeňovo-chloritovo-karbonatické a kremeňovo-karbonatické bridlice.

Ruly a amfiboly pravdepodobne vznikli z magmatických hornín, takže ide o ortoruly a ortoamfiboly. Zelelné bridlice vznikli z tufu a tufitu bázických hornín. Na základe minerálneho zloženia usudzujeme, že celé rulovo-amfibolitové teleso bolo metamorfované za podmienok vyššie termálnej fácie zelených bridlic až začiatku amfibolitovej fácie.

Euba Vilinovičová: Charakteristika K-živcov granitoidov bratislavského a modranského masívu (Bratislava 10. 5. 1984)

K-živce granodioritov bratislavského masívu (15 vzoriek) a granodioritov — tonalitov modranského masívu (20 vzoriek) sa odlišujú ako formou vystupovania v hornine, tak aj štruktúrnym stavom a zložením. Poikilitické a intersticiálne K-živce bratislavských granodioritov majú najčastejšie štruktúrny stav maximálneho mikroklinu, naproti tomu tzv. oikokrysty K-živcov modranských granodioritov — tonalitov svojím štruktúrnym stavom zodpovedajú prechodnému ortoklasu až vysokému a prechodnému mikroklinu. Parametre elementárnej bunky, spresnené počítačom, poukazujú na značné „napätie“ mriežky modranských K-živcov, čo sa odráža vo vyššom obsahu Ab zložky. Zároveň obsahujú viac Sr a menej Rb ako bratislavské K-živce.

Zistené charakteristiky K-živcov naznačujú odlišné podmienky kryštalizácie študovaných granodioritov, t. j. pravdepodobne vyššiu teplotu, nižší p_{H_2O} a rýchlejšie chladnutie modranských granodioritov.